A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. április 14.*

A C-441/03. sz. ügyben,

a Bírósághoz az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. október 16-án

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: M. van Beek, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Holland Királyság** (képviselik: H. G. Sevenster és N. A. J. Bel, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: holland.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), R. Schintgen, P. Kūris és G. Arestis bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. február 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetével az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Holland Királyság, mivel az előírt határidőkön belül nem léptette hatályba azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.) 4. cikke (1) és (2) bekezdése és a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet,

2. kötet, 102. o.) 2. cikke (2) bekezdésével, 1. cikke a), e) és i) pontjával és 6. cikke (2)–(4), (7), (11) és (15) bekezdésével együtt olvasott 6. cikke (1) bekezdése követelményeinek, vagy legalábbis nem közölte ezeket a nemzeti rendelkezéseket a Bizottsággal, és mivel hatályban tartotta a természetvédelemi törvény (Natuurbeschermingswet) 13. cikkének (4) bekezdését, amely összeegyeztethetetlen a 92/43 irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével, nem teljesítette az ezen irányelvekből eredő kötelezettségeit.

2 A holland kormány által előterjesztett ellenkérelemben ismertetett információk alapján azonban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 92/43 irányelv 14. cikkét a nemzeti jogszabályokba megfelelően átültették, és ezért válaszában az e cikk nem megfelelő átültetésére vonatkozó kifogását visszavonta.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 A 79/409 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok európai területén természetesen előforduló összes vadon élő madárfaj védelmére vonatkozik. Célja e fajok védelme, kezelése és szabályozása, továbbá szabályokat állapít meg hasznosításukkal kapcsolatban.

4 A 79/409 irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően az irányelv 1. mellékletben említett fajok fennmaradásának és szaporodásának biztosítása érdekében elterjedési területükön az élőhelyüket érintő különleges védelmi intézkedésekre van szükség, figyelemmel bizonyos fajok különleges helyzetére. A tagállamok e fajok védelme érdekében a mennyiségük és méretük szerint legalkalmasabb területeket különleges védelmi területekké minősítik. A tagállamok továbbá hasonló intézkedéseket kötelesek tenni az említett mellékletben fel nem sorolt, rendszeresen előforduló vonuló fajok esetében is, szem előtt tartva azok

védelmi szükségleteit, tekintettel költő-, vedlő- és telelőterületeikre, valamint vonulási útvonaluk pihenőhelyeire. A tagállamok e célból külön figyelmet fordítanak a vizes élőhelyek védelmére és különösen a nemzetközi jelentőségű vizes élőhelyekre.

5 A 92/43 irányelv célja a 2. cikkének (1) bekezdése értelmében, hogy a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelmével hozzájáruljon a biológiai sokféleség biztosításához a tagállamoknak a Szerződés területi hatálya alá tartozó európai területein. E cikk (2) bekezdése szerint az irányelvnek megfelelően hozott intézkedések célja a közösségi érdekeltségű természetes élőhelyek, valamint vadon élő állat- és növényfajok kedvező védettségi helyzetének fenntartása, illetve helyreállítása.

6 A 92/43 irányelv 6. cikkének (2)–(4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a különleges természetvédelmi területeken található olyan természetes élőhelytípusok és olyan fajok élőhelyei károsodásának és megzavarásának megakadályozására, amelyek céljára az egyes területeket kijelölték, amennyiben a zavarás mértéke ezen irányelv céljaira tekintettel jelentős hatással lehet [helyesen: A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák a különleges természetvédelmi területeken található fajok természetes élőhelytípusainak és élőhelyeinek károsodását, valamint azon fajok zavarását, amelyek számára e területeket kijelölték, amennyiben a zavaró tényezők jelentős kihatással lehetnek az irányelv céljaira].

(3) Figyelembe véve az adott természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzéseket, megfelelő vizsgálatot kell folytatni minden olyan terv vagy program [helyesen: projekt] hatásait illetően, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, de akár önmagában, akár pedig más terv vagy program részeként valószínűleg jelentős hatással lesz [helyesen: tervvel vagy projekttel együttesen jelentős hatással lehet] arra. A természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának eredményét figyelembe véve, továbbá a (4) bekezdés rendelkezéseinek értelmében [helyesen: rendelkezéseire is figyelemmel] az illetékes nemzeti hatóságok csak azután hagyják jóvá az érintett tervet vagy programot [helyesen: projektet], ha megbizonyosodtak arról, hogy az nem fogja hátrányosan

befolyásolni az érintett természeti terület épségét, és miután – adott esetben — kikérték a lakosság véleményét is.

(4) Amennyiben a természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának kedvezőtlen eredménye ellenére valamely elsődlegesen fontos, társadalmi vagy gazdasági jellegű közösségi érdekre figyelemmel [helyesen: valamely fontos közérdeken alapuló kényszerítő ok miatt, ideértve a társadalmi vagy gazdasági jellegű okokat is] – alternatív megoldás hiányában — mégis végre kell hajtani egy tervet vagy programot [helyesen: projektet], a tagállam minden szükséges kiegyenlítő intézkedést megtesz a Natura 2000 általános egységességének [helyesen: koherenciájának] megóvása érdekében. A tagállam az elfogadott kiegyenlítő intézkedésekről értesíti a Bizottságot.

Amennyiben az érintett természeti terület elsődleges fontosságú természetes élőhelytípust foglal magában, és/vagy veszélyeztetett faj élőhelyéül szolgál, kizárólag az emberi egészséggel, a közbiztonsággal vagy a környezet szempontjából elsődlegesen fontos előnyökkel kapcsolatos, továbbá – a Bizottság véleménye szerint [helyesen: a Bizottság véleményének kikérését követően] — a közérdek kényszerítő indokain [helyesen: más, fontos közérdeken alapuló kényszerítő okokon] alapuló szempontokat lehet érvényesíteni."

7 A 92/43 irányelv 11. cikke szerint:

„A tagállamok felügyelik a 2. cikkben említett természetes élőhelyek és fajok védettségi állapotát [helyesen: fennmaradásának állapotát], különös tekintettel az elsődleges fontosságú természetes élőhelytípusokra és a veszélyeztetett fajokra."

8 A 92/43 irányelv 15. cikke így rendelkezik:

„Az V. melléklet a) pontjában felsorolt vadon élő állatfajok [helyesen: állatfajok egyedeinek] befogása és megölése [helyesen: elpusztítása], továbbá – a 16. cikkel

összhangban — a IV. melléklet a) pontjában felsorolt fajok befogására, fogva tartására vagy megölésére [helyesen: kivevésére, befogására vagy elpusztítására] vonatkozó eltérések tekintetében a tagállamok megtiltják minden olyan nem szelektív módszer használatát, amely az érintett fajok populációinak helyi eltűnéséhez vagy komoly megzavarásához vezethet, különös tekintettel az alábbiakra:

[...]"

A nemzeti szabályozás

9 Ahogyan a Bizottság a keresetében megjelölte, a Holland Királyság a 92/43 irányelv átültetése érdekében a következő intézkedéseket hozta:

— a természetvédelmi törvény (Natuurbeschermingswet);

— a természetvédelmi törvény alóli kivételekről és mentességekről szóló rendelet (Besluit ontheffingen en vrijstellingen Natuurbeschermingswet);

— cselekvési terv a természetért (Natuurbeleidsplan), beleértve a védett övezetek európai hálózatát is (ecologische hoofdstructuur EHS);

— a zöld területek főterve (Structuurschema Groene Ruimte);

— a területrendezésről szóló törvény (Wet op de ruimtelijke ordening);

— a védett, őshonos állatfajokról szóló rendelet (Besluit beschermde inheemse diersoorten);

— a mezőgazdasági, környezetvédelmi és halászati miniszter 1995. április 12-i rendelete (Regeling van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij);

— a mezőgazdasági, környezetvédelmi és halászati miniszternek az európai, vadon élő élővilág és a természetes élőhelyek védelméről szóló berni egyezmény 1. és 3. cikke szerinti, kipusztulással fenyegetett és veszélyeztetett fajok listájáról szóló 1995. január 27-i rendelete (Regeling van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij);

— a veszélyeztetett, nem őshonos növény- és állatfajokról szóló törvény (Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten);

— a kezelési megállapodásokról és a természetes területek létrehozásáról szóló rendelet (Regeling beheersovereenkomsten en natuurontwikkeling);

— a mezőgazdasági földek erdősítésének ösztönzéséről szóló rendelet (Regeling stimulering bosuitbreiding op landbouwgronden);

— a veszélyeztetett, nem őshonos növény- és állatfajokról szóló törvény alóli kivételekről szóló rendelet (Regeling ontheffingen Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten);

— a veszélyeztetett, nem őshonos növény- és állatfajok meghatározásáról szóló rendelet (Regeling aanwijzing bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten);

— a környezet kezeléséről szóló törvény (Wet milieubeheer), és

— a növény- és állatvilágról szóló törvény (Flora- en faunawet).

A pert megelőző eljárás

10 Felszólító levélnek minősülő 2000. október 24-i levelében a Bizottság felhívta a Holland Királyságot arra, hogy tegye meg észrevételeit a 79/409 és a 92/43 irányelv holland jogba történő átültetése vonatkozásában. A Holland Királyság erre a levélre 2001. március 8-i közléssel válaszolt.

11 2001. július 26-án a Bizottság indokolással ellátott véleményt küldött a Holland Királyságnak, amelyben azt kifogásolta, hogy ez utóbbi a 79/409 és 92/43 irányelv bizonyos rendelkezéseit helytelenül ültette át, és egyben felhívta e tagállamot arra, hogy a kézbesítésétől számított két hónapon belül tegyen eleget a véleményben foglaltaknak.

12 2001. október 11-i levelében a Holland Királyság eljuttatott a Bizottságnak egy törvénytervezetet a környezetvédelmi törvény módosításáról. 2002. január 28-án e tárgyban a holland hatóságok megküldték a Bizottságnak a válasz kiegészítését.

13 Mivel úgy vélte, hogy e tagállam nem ültette át teljes mértékben az előírt határidőkön belül a 79/409 és a 92/43 irányelvet, a Bizottság úgy határozott, hogy benyújtja a jelen keresetet.

A keresetről

A felek érvei

14 A Bizottság a Holland Királysággal szemben a következő hét kifogást hozza fel:

— a nemzeti szabályozás nem biztosítja a 92/43 irányelv 1. cikke a), e) és i) pontjával, valamint a 2. cikkének (2) bekezdésével együtt olvasott 6. cikke (1) bekezdésének teljes átültetését;

— a nemzeti szabályozás a 92/43 irányelv 1. cikkének a), e) és i) pontjával, valamint a 2. cikkének (2) bekezdésével együtt olvasott 6. cikkének (2) bekezdését csak részben ültette át;

— sem a természetvédelmi törvény 12. cikke és 21. cikkének (3) bekezdése, sem a környezet kezeléséről szóló törvény, sem más Hollandiában hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezés nem felel meg a 92/43 irányelv 6. cikke (3) bekezdése követelményeinek;

— sem a természetvédelmi törvény 12. cikke és 21. cikkének (3) bekezdése, sem a környezet kezeléséről szóló törvény, sem más Hollandiában érvényes törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezés nem biztosítja a 92/43 irányelv 6. cikke (4) bekezdésének megfelelő átültetését az e rendelkezés szerinti helyzetekben; a természetvédelmi törvény 13. cikkének (4) bekezdése ezen túl összeegyeztethetetlen az említett rendelkezéssel;

— a 92/43 irányelv 11. cikkének előírását megsértve, Hollandiában nem hoztak létre átfogó rendszert a területek felügyeletére;

— a nem szelektív módszerek használatának a 92/43 irányelv 15. cikkében előírt tilalmát a természetvédelmi törvény alóli kivételekről és mentességekről szóló rendelet nem ülteti át teljesen;

— a 79/409 irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott madárfajok élőhelye védelméhez szükséges intézkedéseket Hollandiában nem hozták meg.

15 Ami a harmadik, a 92/43 irányelv 6. cikke (3) bekezdése holland jogrendbe történő átültetésének elmulasztásával kapcsolatos kifogást illeti, a Bizottság azzal érvel, hogy az e rendelkezéssel előírt vizsgálatnak az e cikk (4) bekezdése szerinti tényezőkre is ki kell terjednie. Egy ilyen vizsgálat keretében ugyanis nemcsak azt kellene

megvizsgálni, hogy egy terv vagy projekt hátrányosan befolyásolhatja-e az érintett természeti terület épségét, hanem azt is, hogy léteznek-e alternatív megoldások, hogy valamely fontos, közérdeken alapuló kényszerítő ok megköveteli-e a terv vagy projekt végrehajtását, és hogy kell-e kiegyenlítő intézkedéseket tenni. Ezenkívül figyelembe kell venni azt is, hogy egy meghatározott természeti terület magában foglal-e elsődleges fontosságú természetes élőhelytípust, és/vagy szolgál-e veszélyeztetett faj élőhelyéül.

16 E tekintetben a holland kormány, bár elismeri a 92/43 irányelv 6. cikke (3) bekezdése teljes átültetésének hiányát, vitatja azt, ahogyan a Bizottság az ebben a rendelkezésben szereplő „megfelelő vizsgálat" kifejezést értelmezi. Úgy véli, hogy projekt vagy terv e cikk által előírt vizsgálatának jellemzőire tekintettel annak (4) bekezdését és az abban található előírásokat csak akkor kell alkalmazni, ha a (3) bekezdés szerint elvégzett vizsgálat azt mutatná, hogy a terv vagy projekt ténylegesen hátrányosan befolyásolhatja a természeti terület épségét. E kormány szerint csak ebben az esetben kell a (4) bekezdésben említett tényezőket megvizsgálni. Ha ugyanis a 6. cikk (3) bekezdése alapján elvégzett vizsgálat azt mutatná, hogy egy terv vagy projekt nem befolyásolja a természeti terület épségét, nem volna semmilyen ok arra, hogy az ez utóbbi rendelkezés által előírt vizsgálat kötelezettségét még terhesebbé tegyék egy pótlólagos vizsgálattal, amelynek tárgya az ugyanezen cikk (4) bekezdésében megjelölt tényezők megléte.

17 Ami pedig a Bizottság által felhozott első, második, negyedik és hetedik kifogást illeti, a Holland Királyság elismeri, hogy a 79/409 és a 92/43 irányelvnek a keresettel érintett rendelkezéseit nem ültették át teljesen a holland jogrendbe. E tekintetben kiemeli, hogy 2001. december 19-én benyújtottak a Parlamentnek egy törvényjavaslatot a környezetvédelmi törvény módosítására. E javaslat célja szerintük az, hogy biztosítsa az említett irányelvek teljes átültetését, különös tekintettel azokra a rendelkezésekre, amelyekre az első, második, negyedik és hetedik kifogást alapozzák.

18 Az ötödik és a hatodik kifogással kapcsolatosan a holland kormány azzal érvel, hogy a Bizottság által a keresetében felhozott jogi hiányosságok pótlására már tervbe vettek intézkedéseket.

A Bíróság értékelése

19 Mivel az első, második, negyedik és hetedik kifogás megalapozottságát a Holland Királyság elismeri, e tekintetben a keresetnek helyt kell adni.

20 A harmadik kifogást illetően a Holland Királyság elismeri, hogy belső jogrendjébe nem ültette át teljesen a 92/43 irányelv 6. cikkének (3) bekezdését, ettől függetlenül vitatja a Bizottság kifogását annyiban, amennyiben a Bizottság szerint az e cikkben előírt megfelelő vizsgálatnak az ugyanezen cikk (4) bekezdésében megjelölt tényezőkre is ki kell terjednie.

21 Azon kötelezettség terjedelmének megállapításával kapcsolatban, hogy megfelelő vizsgálatot kell elvégezni arról a tervről vagy projektről, amely ténylegesen hátrányosan befolyásolhatja egy, a 92/43 irányelv 6. cikke (3) bekezdésének tárgyi hatálya alá tartozó természeti terület épségét, mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az e cikk által létrehozott védelmi rendszer több lépést ír elő egy ilyen terv vagy projekt hatásainak ellenőrzéséhez, valamint különböző vizsgálati szakaszokat ír elő arra az esetre, ha a terv vagy projekt valamely védett természeti területet jelentősen befolyásolhat.

22 Ahogyan a főtanácsnok indítványának 12. és 13. pontjában kiemelte, a „megfelelő vizsgálat" nem pusztán formális eljárási cselekmény, hanem olyan alapos elemzést kell lehetővé tennie, amely megfelel a szóban forgó természeti terület védelme céljainak, ahogyan ezeket a célokat az említett 6. cikk kifejti, különös tekintettel a természetes élőhelyek és a veszélyeztetett fajok védelmére.

23 Ugyanis ahogyan a Bíróság a C-127/02. sz. Waddenvereniging és Vogelsbeschermingvereniging ügyben 2004. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7405. o.] 33. és 34. pontjában kiemeli, a 92/43 irányelv 6. cikke (3) bekezdéséből az következik, hogy valahányszor egy olyan terv vagy projekt megvalósítását tervezik, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, de akár önmagában, akár pedig más terv vagy projekt részeként jelentős hatással lehet arra, az illetékes hatóságoknak e tekintetben megfelelő vizsgálatot kell lefolytatniuk. E vizsgálatnak ki kell terjednie a tervnek vagy projektnek a természeti területre gyakorolt hatásaira, ez utóbbi védelmének céljaira tekintettel.

24 Az említett 6. cikk (3) bekezdésnek megfelelően az illetékes hatóságok a tervre vagy a projektre vonatkozó határozatot csak egy második szakaszban, vagyis az ilyen megfelelő vizsgálat elvégzését követően és a tervnek vagy a projektnek a szóban forgó természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának eredményét figyelembe véve hozzák meg.

25 Hozzá kell tenni, hogy az említett rendelkezésnek megfelelően az illetékes hatóságok a határozathozatal időpontjában csak azután hagyják jóvá az érintett tervet vagy projektet, hogy megbizonyosodtak arról, hogy az nem fogja hátrányosan befolyásolni az érintett természeti terület épségét. Ezenkívül e hatóságok – adott esetben — kötelesek kikérni a lakosság véleményét is.

26 Az így felvázolt eljárási keretben a 92/43 irányelv 6. cikke (4) bekezdésében előírt vizsgálatot csak akkor kell elvégezni, ha az e cikk (3) bekezdésében előírt vizsgálat eredménye kedvezőtlen, és ha nincsenek alternatív megoldások, abban az esetben, ha valamely fontos közérdeken alapuló kényszerítő ok miatt egy tervet vagy projektet mégis végre kell hajtani. Az említett (3) bekezdés ugyanis kiemeli, hogy az illetékes hatóságok határozatukat csak „a (4) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel" hozhatják meg.

27 Ami pedig az említett (4) bekezdés keretében elvégzendő vizsgálatot illeti, ki kell emelni, hogy azok a bonyolult tényezők, amelyekre az vonatkozik, úgymint az alternatív megoldások hiánya és valamely fontos, közérdeken alapuló kényszerítő ok megléte, arra szolgálnak, hogy lehetővé tegyék a tagállam számára, hogy megtegyen minden szükséges kiegyenlítő intézkedést a Natura 2000 általános koherenciájának megóvása érdekében. Továbbá amennyiben az érintett természeti terület elsődleges fontosságú természetes élőhelytípust foglal magában, és/vagy veszélyeztetett faj élőhelyéül szolgál, csak korlátozott számú ilyen fontos, közérdeken alapuló kényszerítő okra lehet hivatkozni annak igazolására, hogy egy tervet vagy projektet mégis végre kell hajtani.

28 Ilyen körülmények között, a 92/43 irányelv 6. cikkében említett szakaszok különleges jellemzőire tekintettel az e cikk (4) bekezdése által megfogalmazott különböző követelmények nem lehetnek olyan tényezők, amelyeket az illetékes nemzeti hatóságoknak e cikk (3) bekezdése szerinti megfelelő vizsgálat lefolytatásakor figyelembe kell venniük.

29 Ezért el kell utasítani azt a kifogást, amely azon alapul, hogy a holland nemzeti szabályozás nem rendelkezik arról, hogy a 92/43 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében említett vizsgálatot az e cikk (4) bekezdésében szereplő tényezők figyelembevételével is el kell végezni.

30 A fentiek fényében meg kell állapítani, hogy mivel az előírt határidőkön belül nem léptette hatályba azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 79/409/EGK irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdése és a 92/43/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésével, 1. cikke a), e) és i) pontjával és 6. cikke (2)–(4), (7), (11) és (15) bekezdésével együtt olvasott 6. cikke (1) bekezdése követelményeinek, és mivel hatályban tartotta a természetvédelmi törvény 13. cikkének (4) bekezdését, amely összeegyeztethetetlen a 92/43 irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével, a Holland Királyság nem teljesítette az ezen irányelvekből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

31 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Holland Királyság lényegében pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A Holland Királyság – mivel az előírt határidőkön belül nem léptette hatályba azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdésének, és a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésével, 1. cikke a), e) és i) pontjával és 6. cikke (2)–(4), (7), (11) és (15) bekezdésével együtt olvasott 6. cikke (1) bekezdése követelményeinek, és mivel hatályban tartotta a természetvédelmi törvény (Natuurbeschermingswet) 13. cikkének (4) bekezdését, amely összeegyeztethetetlen a 92/43 irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével — nem teljesítette az ezen irányelvekből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.

3) A Bíróság a Holland Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások